

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 002204 19 Кж
Бања Лука, 07.10.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у поступку амнестије Д.П., осуђеног због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 002204 19 Кв од 23.07.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 07.10.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба осуђеног Д.П., изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 002204 19 Кв 2 од 23.07.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 002204 19 Кв 2 од 23.07.2019. године, одбијен је као неоснован захтјев за амнестију осуђеног Д.П., који се налази у КПЗ С.М., РС због извршених кривичних дјела – разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, због којих је оглашен кривим пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 002204 11 К од 28.04.2011. године и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) мјесеци. Након изрицања наведене пресуде осуђени је напустио територију БиХ и отишао на територију РС, чији је држављанин, па је првостепени суд надлежном органу у РС поднио замолницу за извршење изречене казне затвора цитираном пресудом. Поступајући поводом наведене замолнице, Виши суд у Шапцу је донио пресуду број 3 Кре.бр. 10/11 од 07.01.2012. године којом је усвојио замолницу Окружног суда у Бијељини, признао пресуду тог суда од 28.04.2011. године, те Д.П. за радње наведене у изреци те пресуде, које је правно квалификовао као три кривична дјела разбојништва из члана 206. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика Републике Србије, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) мјесеци, у коју му је урачунао вријеме проведено у притвору од 03.03.2011. до 28.04.2011. године.

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавио осуђени, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, повреде „материјалног и процесног права“, повреде Закона о амнестији и „одлуке о рјешењу“, са приједлогом да се побито рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се исто преиначи тако што ће се „примјенити Закон о амнестији“.

Разматрајући спис, побито рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Правоснажним рјешењем Вишег суда у Шапцу 2Кв.бр.104/14 од 26.06.2014. године, примјењена је амнестија према осуђеном Драгану Пузићу, тако што је именовани ослобођен од извршења 25% казни затвора утврђеним за свако од три кривична дјела, за која је правоснажно осуђен цитираном пресудом Вишег суда у Шапцу (којом је призната наведена пресуда Окружног суда у Бијељини), па је одређено да остатак јединствене казне затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) мјесеци, која је умањена за укупно 1 (једну) годину и 6 (шест) мјесеци, а који се по урачунавању времена проведеног у притвору, као и на издржавању казне у периоду, који се има извршити, износи 1 (једну) годину и 6 (шест) мјесеци, од дана доношења наведеног рјешења.

Одредбом члана 1. Закона о амнестији („Службени гласник Републике Српске“ број 61/18) је прописано да се даје амнестија лицима која су осуђена правоснажном пресудом судова у РС1, а која су се на дан ступања на снагу овог закона затекла на издржавању казне затвора у казнено-поправним установама у РС1, ФБиХ или иностранству, као и за лица правоснажно осуђена, а која нису упућена на издржавање изречене казне затвора.

Уговором између Босне и Херцеговине и Републике Србије о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима („Службени гласник БиХ“ број 11/05) прописано је да свака држава уговорница може амнестирати или дати помиловање осуђеном лицу у складу са својим законодавством о чему је дужна да одмах обавијести другу државу уговорницу (члан 5. Уговора). Сходно наведеном Уговору обје државе и БиХ и РС могу осуђеном Д.П. дати амнестију за предметно кривично дјело у складу са својим законодавством.

У конкретном случају, осуђеном је већ признато право на амнестију одлуком надлежног органа РС, као земље извршења казне затвора на коју је П. осуђен. Законом о амнестији Републике Српске прописано је да се лицима којима припада право на амнестију изречена казна затвора умањује за 25%. Дакле, како је изречена казна затвора већ умањена за 25% и то тако што су претходно утврђене казне затвора за свако кривично дјело разбојништва за које је осуђени оглашен кривим, умањене за 25%, то је по оцјени овог суда, првостепени суд правилно поступио када је одбио захтјев осуђеног за амнестију.

Из наведених разлога жалба осуђеног није основана, због чега је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић